Dosarul nr. 3r-1062/24
2-24050761-02-3r-26082024
Judecătoria Chişinău sediul Râşcani, judecător Roman Pascari

D E C I Z I E

11 noiembrie 2024 **mun. Chişinău**

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău

În componența:
Preşedintele completului, judecătorul Ghenadie Mîra
Judecătorii Victoria Sîrbu şi Angela Braga

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de recurenta **SA ”Bucuria”**, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 07 august 2024, prin care s-a respins cererea de atragere în proces a terților, în cauza civilă la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SA ”Bucuria” către Inspectoratul de stat al Muncii, terț Mocanu Victor privind anularea actului administrativ,-

c o n s t a t ă:

La data de 08.05.2024 SA „Bucuria” a depus cerere de chemare în judecată în contencios administrativ către Inspectoratul de Stat al Muncii, terț Mocanu Victor privind anularea actului administrativ - procesul-verbal nr. *****.

La data de 17.06.2024 și 02.07.2024 SA „Bucuria” a depus cereri suplimentare de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat:

- reluarea procesului administrativ, cu obligarea Inspectoratului de Stat al Muncii să efectueze cercetarea suplimentară a accidentului de muncă produs la 25.06.2021;
- anularea în parte a procesului-verbal nr.*****, în partea privind pct.8 alin.(2) și alin.(3), în privința maistrului STE Veșca Rodica și Patraș Victor șef Secția de producere nr.1, angajați ai SA „Bucuria”;
- anularea actului administrativ defavorabil nr.*****, recepționat la 07.05.2024.

Odată cu cererea de chemare în judecată și cererile suplimentare de concretizare a pretențiilor, reclamanta SA „Bucuria” a solicitat suspendarea în parte a executării actului defavorabil, procesul-verbal nr. *****, în partea privind pct.8 alin.2) și alin.3), în privința maistrului STE Veșca Rodica și Patraș Victor, șef secția de producere nr.1, angajați la SA „Bucuria”, cu emiterea unei încheieri de suspendare.

Întru susținerea cererii a invocat prevederile art.172 Cod administrativ.

Declară că, există suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil contestat și respectiv, există pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

A relevat că, având în vedere caracterul ilicit al actului administrativ și necesitatea evitării survenirii unor consecințe grave nefavorabile, nesuspendarea actului administrativ contestat, i-ar putea leza grav drepturile și interesele SA „Bucuria".

Cu trimitere la prevederile art.3, 32, 36 Cod Administrativ, a notat reclamanta că, în procesul de verificare a legalității actului administrativ, este echitabil ca el să nu producă efecte asupra celor vizați.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 07 august 2024, s-a respins cererea de suspendare a executării actului administrativ, ca neîntemeiată.

Exprimându-și dezacordul cu încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 07 august 2024, la data de 16.08.2024, "Bucuria" SA, a contestat-o cu recurs, solicitând anularea încheierii primei instanțe ca fiind neîntemeiată și nefondată, cu emiterea unei noi încheieri de admitere a cererii de suspendare a executării actului administrativ contestat.

În susținerea cererii de recurs, recurenta a reiterat poziția expusă prin cererea de suspendare a executării actului contestat, menționând că, instanța de fond eronat a conchis asupra netemeiniciei cerinței de suspendare, or, la caz a fost demonstrată întrunirea condițiilor prevăzute la art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

Indică că, pe rolul instanțelor de judecată, se află dosarul la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Mocanu împotriva SA "Bucuria", unde au fost calculate și incluse prejudicii materiale, cu achitarea indemnizației pentru producerea accidentului, reieșind din numărul de persoane responsabile, indicate în procesul-verbal, a căruia suspendare se cere, prin acțiunea în cauză fiind formulate următoarele revendicări: constatarea vinovăției civil delictuale a SA "Bucuria" în producerea accidentului de muncă din 25.06.2021, încasarea de la SA "Bucuria" în beneficiul lui Mocanu Victor a sumei de 43 580 lei cu titlu de indemnizație unică în legătură cu pierderea capacității de muncă în urma accidentului de muncă din 25.06.2021, încasarea sumei de 699,99 lei lunar, începând cu 27.05.2023 și până la schimbarea situației, cu titlu de compensație viageră pentru venitul ratat în urma producerii accidentului de muncă și suma de 150 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Consideră că, aprecierea acestor probe ca fiind neînsemnate pentru suspendarea executării actului administrativ contestat de către prima instanță, ar putea leza grav drepturile și interesele recurentei, iar executarea acestuia, ar permite grave încălcări ale drepturilor și libertăților persoanelor indicate în acest act, iar încasarea prejudiciilor materiale ar putea afecta grav recurenta, pe măsură ce reîntoarcerea executării ar putea duce la cauzarea unor prejudicii ireparabile.

Remarcă că, Victor Mocanu este pensionar și locuiește cu soția într-o locuință de tip cămin-familial, neangajată în câmpul muncii și la fel, în aceeași situație, fapt ce creează suspiciuni rezonabile și serioase că, în cazul dispunerii reîntoarcerii executării, nu va avea de la cine încasa aceste sume.

Prin urmare, constată ca fiind necesară suspendarea executării actului administrativ contestat, până la emiterea unei soluții definitive pe caz.

Fiind notificat despre recursul depus de ”Bucuria” SA, intimatul Inspectoratul de Stat al Muncii, nu a făcut uz de dreptul procedural și nu a prezentat referință.

În conformitate cu art.242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Din analiza materialelor dosarului, Completul de contencios administrativ consideră recursul declarat în termenul prevăzut de lege, având în vedere că, încheierea contestată a fost emis la 07 august 2024, fiind remisă recurentei la data de 08.08.2024, prin intermediul poștei electronice (f.d.95), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 16.08.2024 (f.d.96).

La data de 08.11.2024, recurenta SA ”Bucuria” a depus cerere, prin care a solicitat amânarea examinării cauzei în ordine de recurs, invocând faptul că, în perioada 21.10.2024 – 04.11.2024, reprezentantul recurentei a fost în concediu anual de odihnă, Colegiul considerând cererea în cauză ca fiind neîntemeiată, fiind dispusă examinarea cererii de recurs.

În conformitate cu prevederile art.192 alin.(1) Cod administrativ, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel se instituie complete de judecători.

Conform art.194 alin.(1) Cod administrativ, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

Art.243 alin.(2) Cod administrativ, indică că, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată.

Verificând legalitatea actului contestat prin prisma argumentelor invocate şi a materialelor din dosar, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide că, recursul este admisibil, dar neîntemeiat, motiv din care urmează a fi respins, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu prevederile art.243 alin.(1) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: b) respinge recursul.

Potrivit art.219 alin.(1)-(4) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind

legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

Cu referire la prezentul litigiu dedus judecății, Colegiul notează că, ,,Bucuria" SA își exprimă dezacordul cu procesul-verbal nr.*****, în partea privind pct.8 alin.(2) și alin.(3), în privința maistrului STE Vești Rodica și Patraș Victor șef Secția de producere nr.1, angajați ai SA „Bucuria", și cu actul administrativ defavorabil nr.*****, totodată solicitând suspendarea în parte a executării procesului-verbal nr. *****, în partea privind pct.8 alin.2) și alin.3), în privința maistrului STE Vești Rodica și Patraș Victor, șef secția de producere nr.1, angajați la SA „Bucuria".

Prima instanță a conchis asupra netemeiniciei cerinței înaintate de reclamantă, cererea de aplicare a măsurilor provizorii fiind respinsă.

În dezacord cu încheierea primei instanțe, "Bucuria" SA a contestat-o cu recurs, invocând argumentele enumerate mai sus.

Analizând argumentele invocate de participanții la proces, normele procesuale și starea de fapt constatată în privința recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ conchide că, recursul este pasibil respingerii, din următoarele considerente.

În corespundere cu art.214 alin.(1)-(4) Cod administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2). Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere. Instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează părțile pentru audiere în privința temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art.177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că, prin norma juridică statuată la art.214 Cod administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității, suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operația de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic.

Colegiul notează că, suspendarea actelor administrative reprezintă o garanție a asigurării legalității, ce intervine însă în cazuri de excepție, în situații limită. Această măsură prezumă fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare), fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Totodată, Colegiul remarcă că, art.172 alin.(2) Cod administrativ, prevede expres motivele suspendării, și anume: a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Subsecvent, din sensul normei enunțate rezultă că, legislatorul a stabilit că, actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții, care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării actului administrativ, urmează a fi constatată existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât cazul bine justificat în vederea confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în mod corespunzător, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, fiind cert instituită obligația probării faptului că, existența acestor condiții nu se prezumă, urmând a fi dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Colegiul precizează că, prin ”caz bine justificat” se înțelege existența unei îndoieli puternice asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ, de natură să înfrângă principiul potrivit căruia actul administrativ este executoriu din oficiu.

La aspectul ”suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ” Colegiul menționează că, instanța de judecată urmează să rețină în urma examinării sumare a legalității faptele care ar convinge instanța de judecată că actul administrativ este ilegal.

Drept ”pericol eminent” se definește prejudiciul material viitor previzibil. Pericolul iminent presupune existenţa în cuprinsul actelor vizate a unor dispoziţii care, prin aducerea la îndeplinire ar produce reclamantului un prejudiciu ireparabil (greu sau imposibil de înlăturat) în ipoteza anulării actului.

Astfel, analiza prevederilor legale, statuate la art.172, 214 Cod administrativ, impune concluzia că, la depunerea cererii de suspendare a actului administrativ, reclamantului/ solicitantului îi revine obligația de a proba existența temeiurilor de suspendare: suspiciuni serioase de legalitate și/sau pericolul iminent de producere a prejudiciilor ireparabile.

La caz, Colegiul consideră justă concluzia primei instanțe, potrivit căreia, înaintând cererea de suspendare a actului administrativ, reclamanta/recurentă ”Bucuria” SA, nu a îndeplinit condițiile impuse prin lege și nu a invocat nici un argument clar și bine determinat, ce ar putea fi reținut ca fiind justificat și întemeiat în vederea suspendării executării procesului-verbal nr. *****, emis de Inspectoratul de Stat al Muncii.

Instanța de recurs constată că, reclamanta/recurentă nu a argumentat în mod corespunzător cererea de suspendare a executării actelor administrative contestate, ne fiind probat faptul că, există suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea acestora sau existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, or, alegațiile reclamantei expuse în sensul admiterii cererii de suspendare, nu constituie un motiv suficient și întemeiat pentru a fi dispusă, fie chiar și temporar.

Colegiul învederează că, pentru a fi posibilă suspendarea actului administrativ în baza temeiului prevăzut de lit. a) alin.(2) art.172 Cod administrativ, care se referă la suspiciunile de legalitate, reclamanta/recurentă urma să probeze că, pârâtul/intimat – Inspectoratul de Stat al Muncii, la întocmirea procesului-verbal contestat, a încălcat legea și din examinarea sumară pot fi deduse suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea acestuia, chiar la etapa până la examinarea fondului cauzei, la caz însă ne fiind stabilite careva temeiuri de suspendare.

Cât privește cel de-al doilea temei de suspendare, prevăzut la lit. b) alin.(2) art.172 Cod administrativ, care statuează că, un alt motiv de suspendare al actului administrativ defavorabil îl constituie pericolul iminent de producere a prejudiciilor ireparabile, instanța de recurs constată că, nici o probă din care ar rezulta iminența producerii unui prejudiciu ireparabil pentru reclamanta/recurentă, la actele cauzei nu a fost prezentată, ceea ce denotă lipsa temeiului de suspendare prevăzut de art.172 alin.(2) lit. b) Cod administrativ.

Colegiul învederează că, pentru a fi dispusă suspendarea executării unui act administrativ, persoana interesată urmează să probeze temeinicia acesteia, precum şi faptul că, suspendarea ar preveni producerea unei pagube iminente, ultima însă nu a justificat existența unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actelor contestate, conform normei art.172, 214 Cod administrativ și fără a demonstra

existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a acestora.

Raportând normele de drept procedural incidente cazului, la circumstanțele litigiului dedus judecății, instanța de recurs fără a se expune și a prejudicia fondul cauzei deduse judecății și fără a tranșa chestiunea legalității actului contestat, reține că, nu pot fi subsumate condiției cazului bine justificat aprecierile referitoare la nelegalitatea unui act administrativ a cărui suspendare se cere, întrucât acceptarea unui asemenea raționament ar echivala cu o prejudecare a fondului litigiului, care privește examinarea legalității, examinare ce excedează cadrului procesual, respectiv acțiunii în suspendarea executării actului administrativ. Or, judecarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului.

Astfel, motivele de ilegalitate a actului, invocate în susținerea cererii de suspendare, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiției referitoare la existența unui caz bine justificat, deoarece în speță, acestea se referă la fondul cauzei și nu pot constitui obiect de examinare a cauzei în ordine de recurs împotriva încheierii de suspendare.

Colegiul reliefează că, actul administrativ se bucură de prezumția de legalitate, de prezumția de veridicitate și prezumția de autenticitate, actul administrativ fiind executoriu din oficiu (executio ex officio) și imediat, el fiind însuși titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

Subsecvent, având în vedere că, examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua cercetare sumară a aparenței dreptului, în prezenta speță în limitele necesare examinării cererii de suspendare, instanța de fond just a concluzionat că, la caz, nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea procesului-verbal nr. *****, emis de Inspectoratul de Stat al Muncii.

Totodată, Colegiul remarcă că, instanța de fond just a concluzionat că, în prezentul litigiu, nu există nici motivul alternativ de suspendare prevăzut la art.172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ – existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a hotărârii contestate, reclamanta/recurentă eșuând probarea existenței pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a acestora, poziția ultimei nefiind argumentată și nici probată suficient de obiectiv și convingător, iar simpla invocare a unui fapt evident, atât timp cât autorul cererii nu argumentează caracterul ireparabil al riscului, nu reprezintă o motivare suficientă și convingătoare pentru a suspenda actul administrativ.

În acest context, Colegiul denotă lipsa unor probe exhaustive, din conținutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar și legătura de cauzalitate directă a efectului execuțional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite,

caracterizate prin imposibilitatea reparării prejudiciilor invocate ori repararea acestora cu dificultate.

Colegiul remarcă că, reclamanta/recurentă nu a invocat careva motive plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, iar condițiile indicate la art.172 alin.(2) Cod administrativ, care ar justifica suspendarea executării actului administrativ contestat nu sânt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum și ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată, prin probe concludente și pertinente, din cererea înaintată nefiind identificat nici unul din temeiurile de suspendare indicate în conținutul normei legale pre-citate.

Din considerentele enunțate, instanța de recurs concluzionează că, prima instanță a examinat cererea de suspendare sub toate aspectele, iar simpla nemulțumire a părților de soluția adoptată de instanțele inferioare, nu poate constitui motiv de admitere a cererii de recurs, dacă nu este invocat sau dacă din conținutul recursului nu se reține vreun temei de recurs expres prevăzut de lege, iar prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ, conchide că, prima instanță întemeiat și justificat a respins cererea privind suspendarea executării actului administrativ, argumentele invocate în cererea de recurs fiind neîntemeiate.

Având în vedere cele expuse supra, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține încheierea contestată, fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de ”Bucuria” SA.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 07 august 2024, emisă în cauza de contencios administrativ, la acțiunea înaintată de ”Bucuria” SA împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii privind anularea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
judecătorul **Ghenadie Mîra**

Judecător **Victoria Sîrbu**

Judecător **Angela Braga**